

Ob sklepu desetega letnika.

„Zvonček“, ki se je slovenski mladini tako priljubil, zaključuje z današnjo številko svoj deseti letnik. Ne pretiravamo nič, ako trdimo, da smo se prvo desetletje resno trudili, da ustvarimo slovenski mladini list, ki naj bi bil v vsakem pogledu čim popolnejši. Vkolikor se nam je to ob danih razmerah posrečilo, naj sodijo naši bralci in naročniki!

„Zvonček“ se pripravlja sedaj, da stopi v drugo desetletje svojega obstanka. Ob tej priliki se obrača predvsem do svojih dosedanjih prijateljev in naročnikov z vljudno prošnjo, naj mu pridobe čimveč novih plačujočih naročnikov. Ne stalo bi nikogar mnogo truda, ako priporoči v krogu svojih znancev in prijateljev naš list. Z malo požrtvovalnostjo se lahko zgodi, da pridobi našemu listu vsak dosedanjih naročnikov vsaj enega novega naročnika. Tako bi se našemu listu utrdila in okrepila njega gmotna podlaga, da bi lahko v drugem desetletju napredoval po vsebini in obliki.

„Zvonček“ prosi vse dosedanje svoje sotrudnike, naj mu ostanejo zvesti tudi nadalje. Naj obenem poskrbe, da se pomnoži število naših sotrudnikov. Vsakomur stoj pred očmi resnica, da je delo, ki ga storimo v korist mladini, najplemenitejše in najuspešnejše!

„Zvonček“ obljublja, da bo tudi v prihodnjem letu zvesto in natančno izvrševal svojo nalogo: zabaval, učil in vzgajal bo slovensko mladino z besedo in podobo. Slovenci smo ubožen narod. Svojih otrok ne moremo oblagodarjati z denarjem, zato pa moramo skrbeti, da jim obogatimo duha z vedo in oplemenitimo srce s krepostmi. To je bogastvo, večje od zlata.

„Zvonček“ prosi, naj se mu takoj prijavijo novi naročniki, da nam bo mogoče natisniti dovolj izvodov prve številke prihodnjega letnika. — Storimo vsi svojo dolžnost, pa bo dobro za naš list in za tiste, ki jim je namenjen!

Uredništvo in upravništvo.